

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenski jezik v kranjskih župnih uradih.

Z Dolenjskega, 7. januarja 1896.

Če smo v naslovu tega dopisa omenili le kranjsko duhovščino in ne slovensko v obče, storili smo s premislekom, kajti nečemo delati s tem krivice slovenski duhovščini, za slovensko idejo delajoči v raznih pokrajinah slovenskih, ki dela častno izjemo od specifično kranjske duhovščine. Faktum je, in ta se ne da ovreči, da je slovenščina postala nekaka pastorka v nekaterih kranjskih farovžih.

Nečemo se danes tudi opirati na to, da katoliška knjigarna kaj rada po svojih katoliških matorjih občeje z raznimi oblastmi v nemškem jeziku. Koliko truda je stalo svoj čas tistim poklicanim narodnim advokatom in notarjem, da so slovenščini gladili pot v razne urade. In ti ljudje (dandanes jih imenujejo naši klerikalci radikalce, brezverce itd.) so kolikor toliko s svojim naporom dosegli. Slovenske uloge se brezizjemno uspejajo (ker se tudi morajo) pri raznih uradih in se tudi večinoma rešujejo v našem jeziku in to je, čemur bode moral tudi najbolj strupeni klerikalec slovenski, če ima še kaj narodnega čuta sploh, pritrditi, gotovo velika narodna pridobitev. In ta uboga slovenščina, katera se po tolikih borbah v poštev jemlje pri ces. kr. uradih, ta je sedaj bipoma zgubila vso svojo veljavo pri nekaterih župnih uradih na Kranjskem! Nekateri župni uradi na Kranjskem spoštujejo narodno enakopravnost na Kranjskem tako daleč, da izdajajo izpiske iz matrik, kakor krstne liste, poučne liste in mrtvaške liste v nemškem jeziku za slovenske stranke. Izraz „narodni škandal“ je še vse preveč rahel za tako postopanje nekaterih naših župnih uradov. Ravnopravnosti tedaj naši kranjski duhovniki, napolnjeni Mahničevih idej, ne poznajo ali nečejo pripoznati, zato je moramo prisiliti k temu mi drugi, ki se tudi v času vladikovanja knezoškofa Missija nismo odtujili narodni ideji. Pozivljamo pa s tem vse naše somišljenike, osobito naše narodne advokate in notarje, da naj energično zahtevajo od župnih uradov, da jim izdajajo izpiske iz župnih matrik v slovenskem jeziku, oziroma da naj javnosti priobčijo imena tistih župnikov, kateri

izdajajo izpiske iz matrik v nemškem jeziku. Po delih je bodele spoznali, pravi sveto pismo in mi že davno poznamo tiste naše klerikalce po njih delih. Če pa bode pisal bodoči kronik kulturno črtico v našem narodu, pritisnil bode na zid tudi žalostno resnico, da je našlo nemškutarjenje ob času, ko je vladikoval na Kranjskem knezoškof Jakob Missija, novo zaslonbo v nekaterih župnih uradih in pri nekaterih župnikih na Kranjskem, kateri se oblastno trkajo na prsa, češ, da imajo s svojim škofom vred jedini patent na narodnost slovensko. Sicer se pa idealizem in ljubezen do naroda in sebičnost nikoli niso strinjali.

—i—

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja dne 22. januarja 1896.)

Dež. glavar De t e l a otvori ob 1/2 11. uri sejo. Po prebranem zapisniku oglasi se posl. H r i b a r z vprašanjem, kako to, da nek list („Slovenec“) prijavlja deloma deželnozbornske govore, na pr. Pfeiferjev govor, ko vendar poslanci ne dobé svojih govorov po stenografičnem zapisniku. Posl. K a l a n in Klun kličeta vmes, da je posl. Pfeifer sam pripravil svoj govor za „Slovenca“. Posl. H r i b a r: Če je tako, da si posl. Pfeifer svoj govor poprej spiše, je pa dobro!

Dež. glavar prosi na znanje vzeti, da je posl. Pfeifer začetkom zadnje seje pač bil navzočen in da se je le pozneje zaradi prehlajenja oddaljil.

Posl. dr. M a j a r o n stavi posl. Klunu kot načelniku finančnega odseka vprašanje glede na notico v sobotnem „Slovenca“, kjer se trdi, da je poročevalec o prošnji Rake za vodovodno podporo v finančnem odseku (dr. Majaron) hotel predlagati v zbornici, naj se prošnja odkloni. Ta notica je žalostna prikazen, da se obravnave, katerih se niti poslanci ne smejo udeležiti, obešajo na veliki zvon. Ta notica je pa tudi popolnem neresnična. Zato govornik vpraša, ali je g. Klun voljan v zbornici konstatovati, da je govornik v finančnem odseku predlagal, naj se prošnja občine Raka izroči deželnemu odboru, ki naj odda svoje mnenje o načrtu vodovoda in potem, če mogoče, še v tem zasedanju o

tem poroča; in ali je voljan v tem smislu poslat „Slovenca“ popravek?

Posl. Klun odklanja odgovornost za „Slovenca“ notico, (Vmes kliči: Saj Vas ni nihče dolžil!) odgovarja na prvo vprašanje, kakor interpelant hoče, (Vmes kliči: Torej je „Slovenec“ neresnico poročal!), in izjavlja, da v ostalem ne more biti odgovoren, ker je to stvar časnikov (Nemir).

Dež. glavar naznani, da je došel vladni načrt zakona, s katerim se dopolnjuje § 13. zakona z dne 26. oktobra 1887. l. dež. zak. št. 2. iz leta 1888., o razdelbi skupnih zemljišč in o uredbi doličnih skupnih pravic do uživanja in oskrbovanja.

Peticije se izroče pristojnim odsekom.

Posl. Klun predlaga, naj se odsek za stavbeni red pomnoži s 3 člani, da bode sklepčen, ker je več članov bolnih. Sprejeto.

Posl. dr. T a v č a r utemeljuje svoj in tovarišev samostalni predlog glede odpovedi carinske pogodbe. Govor, ki ga priobčimo po stenografičnem zapisniku, bil je z živahnim odobravanjem cele zbornice vzprejet. Predlog se odkáže upravnemu odseku v posvetovanje.

Posl. P o v š e utemeljuje svoj in tovarišev predlog glede carinske pogodbe z Ogersko, češ, da je velikega pomena, ako se od raznih strank podarja važnost te stvari. Tudi to utemeljevanje je zbornica živahno odobraval.

Posl. Klun utemeljuje samostalni predlog glede Žumberskega in Marijindolskega okraja nekdanje vojaške granice. Govor je trajal celo uro in ga je zbornica velikim zanimanjem poslušala.

Potem slede poročila finančnega odseka, in sicer o prošnji županstva sv. Mihaela, okraja Postojnskega, glede podpore za napravo vodovoda, katera se odstopi po nasvetu poročevalca Žitnika deželnemu odboru, dalje o prošnji podpornega društva „für entlassene Sträflinge in Krain“ za podporo, kateremu se dovoli na predlog poročevalca Murnika 50 gld.; potem o prošnji krajnega šolskega sveta v Staremtrgu pri Ložu za uvrstitev drugega učiteljskega mesta v II. plačilni razred (poročevalec Klun), in mestne občine v Črnomlju za odpis ostalega posojila 4890 gld. za gradbo šolskega poslopja, katerih prva se z ozirom na to, da

Listek.

Jeden večer pri „Našem prijatelju“.

(Spisal Nis Vodoran.)

II.

(Dalje.)

Čelanove sem tolažil, naj potrpe, in da ne bode nič hudega iz tega; Štefan da je pameten in da se gotovo zdrav povrne domov, ko se nekoliko umiri. Gospej Ani pa sem svetoval, naj Čelanovo hišo zapusti, a ostane še par tednov v Podgorju, predno se vrne v Ljubljano. S prvim svetom je bila gospa Ana zadovoljna, z drugim z obzirom na Čelanove — ne.

Drugi dan odpeljali sta se s Franico v mojem spremstvu v Ljubljano.

Gospa Ana ni še bila povsem zdrava, ali bila je že toliko okrepljena, da se je bilo nadati popolnemu zdravju. In res, ozdravila je.

Pred ločitvijo prosil sem formalno gospo Ano za roko ljubljene Franice. Slavili smo seveda le skromno ali za to pa tim prisdreje zaroko, ter se dogovorili, kar je bilo treba glede na bližnjo bodočnost.

Vrnivši se iz Ljubljane storil sem, kar se mi je zdelo potrebno, da me prestave iz Podgorja, ker mi je bilo neprijetno ogibati se Čelanovih, a občenje, kakor prej, ni bilo mogoče, kajti jaz sem bil tisti, ki je Franico k Čelanovim pripeljal in tako ne hote družino pripravil v nevšečni položaj.

Prestavili so me blizu Ljubljane. To mi je bilo posebno všeč, kajti mogel sem zdaj nevesto Franico skoraj vsak teden posetiti.

Drugo leto o velikih počitnicah postala je Franica moja ženica, a ž njo sem vdobil pet tisoč goldinarjev. K temu je pripomogel ubogi — Štefan. Naj Vam povem, kako.

Ves obupan pobegnil je bil Štefan v Trst. Hotel je tam ostati, dokler mu se srce vsaj nekoliko ne umiri. Ko se je nekega dne sprehajal v mestni okolici, dojde ga neki gospod, ter se začne ž njim pogovarjati. Zvedši, da je brez dela, ponudi mu službo. Štefan je ponudbo sprejel z veseljem, kajti njegova sredstva so bila že pri kraju in je že sam na to mislil, kje bi si kaj zaslužka poiskal. Ker je gospod obetal, da bode imel pri njem lahko delo, ter mu ponujal dokaj dobro plačilo, pogodila sta se naglo.

Gospod Dolgan — tako se je imenoval Šte-

fanov gospodar — bil je neoženjen in stanoval je v neki stranski tihi ulici. Imel je tu dve prijazni sobi. V jedni je spaval, v drugi je imel svoje pisarije. Kaj je bil in s čim se je pečal, Štefanu dolgo ni bilo prav jasno. Dopoldne je večidel pobajal po mestu, ter se najrajši mešal mej priproste kmete. Zdaj pa zdaj je pripeljal katerega teh domov, ter mu dal za drag denar kak lek zoper očesne bolezni, božjast, raka itd. Ponujal je vsakemu tudi turške srečke, no spečal jih ni mnogo. Popoldne je navadno sedel po dve uri v kavarni ter pazljivo čital naznanila v časnikih. Prejemal je mnogo pisem, in sicer največ „poste restante“ in pri administracijah nekaterih časnikov. Pisma navadno niso bila prazna, skoraj vsako mu je prineslo par goldinarjev. Na vsa ta pisma je odgovarjal in zato včasih pozno v noč pisal. V pisma je stavil različne oglase in priporočila, v nekatera tudi loterijske številke.

Štefanova služba ni bila težka. Čuval je stanovanje, kadar ni bilo gospodarja doma, ter mu potem poročal, je-li ga kdo iskal, — hodil na pošto in donašal, kar je gospodar potreboval.

Iz dolgega časa in radovednosti začne Štefan nekega dne pregledavati gospodarjeve knjige, katerih je bilo dokaj. Precej v prvi knjigi, katero je

spada v kompetenco deželnega šolskega sveta odstopi deželnemu odboru v daljno poslovanje po nekaterih priporočilih besedah poslanca Modica.

Glede odpisa posojila mesta Črnomlja nasvetuje poročevalec Murnik, da se odkloni, ker bi se z ušlišanjem napravil prenevaren precedens za druge slučaje.

Poslanec dr. Tavčar ugovarja, sklicuje se na že večkrat priznано slabo materijelno stanje Črnomljske šolske občine. Argument nevarnega precedensa ne velja, ker v gotovih razmerah je vendar treba rahlobe in milosti! On nasvetuje: prošnja se izroča deželnemu odboru, da poizveduje o navedenih okoliščinah, ter v prihodnjem zasedanju vnovič poroča. Pri glasovanju pade Tavčarjev predlog, proti kateremu glasujejo vsi klerikali. „No, gospod župnik Schweiger! Vi sedite? Kje je sedaj Vaša belokranjska beda?“ vsiklikne dr. Tavčar.

V imenu upravnega odseka poročajo: Posl. Povše o prošnji županstva občine Kostelj, da deželni inženir stori potrebne priprave za napravo vodovoda, potem isti poročevalec o prošnji županstev Podgora in Videm, da deželni hidrotehnik izdelata načrta za napravo vodovoda; dalje posl. Papež o prošnji županstva v Draščah za preložitve okrajne ceste Drašče-Kermačina, koncem pa posl. Jelo vsek o prošnji županstev Gorenji Logatec, Hotedersiča, Rovte in Planina, da se odkloni prošnja cestnega odbora Logaškega glede zgradbe ceste Dolenji Logatec-Rakek. Vse prošnje izroče se po kratkih priporočilih deželnemu odboru v rešitev.

V odsek za stavbeni red so na novo izvoljeni poslanci: grof Leon Auersperg, dr. Majaron in Žitnik. Prihodnja seja bo v petek 24. t. m.

V Ljubljani, 22. januarja.

Deželna zavarovalnica. Naši konservativci so stavili v deželnem zboru predlog, naj se osnuje deželna zavarovalnica proti požarom. Celovski „Mir“, list, kateremu se gotovo ne more podtikati liberalizem, pravi, da je še vprašanje, kako pojde z deželno zavarovalnico. Vsi večji in boljši posestniki so že zavarovani in deželna zavarovalnica bi le ostanke pobirala. — Tega mnenja smo tudi mi. Le preopravičena je bojazen, da bi se z deželno zavarovalnico deželi le nakopalo veliko breme. Zato bode pa treba, da se to vprašanje dobro premisli. Marsikaj se v praksi ne obnese kar je dobro sredstvo za agitacijo. Sicer pa mi mislimo, da iz vsega ne bo nič, temveč ostane samo pri predlogu. Najbrž so tudi še mej katoliško stranko možje, ki bodo v odločilnem trenutku že spoznali, da ne gre delati taci eksperimentov.

Volilna reforma. Ker se nekateri poslanci posebno boje direktnih volitev, misli vlada v novi kuriji upeljati volitve po volilnih možeh. Samo v onih deželah se bode direktno volilo, kjer se zato izreče deželni zbor. Najhujši nasprotniki direktnih volitev so nemški konservativci in Poljaki. Prvi se boje, da bi pri direktnih volitvah duhovščina ne mogla toliko uplivati na volitev, poslednji pa, da bi uradniki ne mogli pritiskati. Seveda če bi v novi kuriji se upeljala direktna volitev, bi se tudi v kuriji kmetskih občin ne smela opustiti, ker vendar kmeta ne bi smeli nižje staviti kot navadnega de-

vzel v roke, napisano je bilo na prvem listu ime Vran. V knjigi najde pismice, katero je bilo naslovljeno tudi na Vrana. — Vran? To ime se mu je znano zdelo. Da, to ime je čul od gospe Ane in od mene, ko smo pripovedovali, kako je namestnik in pooblaščenec pokojnega Dragoša v C. tega prevaril, potem pa zginil. In ta Vran je najbrž njegov gospodar, ki si je nadel ime Dolgan. Ko je še pomislil, kako si njegov gospodar na nenavaden način pridobiva denar, jasno mu je bilo, kar se mu je že dozdevalo: njegov gospodar je slepar, in to tisti, kateri je pahnul Dragoševe v nesrečo.

Druga misel, katera mu je švignila v glavo, je bila: prijaviti Vrans policiji, da se slepar zasluženo kazni. Proti tej misli dvignil se mu je prvi hip pomislek, da bi ne bilo lepo, ko bi izdal svojega gospodarja, kateri mu daje razmerno dober zaslužek. Toda kmalu je premagala ta pomislek njegova pravico ljubnost in misel, da je Vran oškodoval Franico, katero je še vedno v srcu nosil, dasi je vedel, da nikdar ne bode njegova.

Šel je na policijo, ter tam svoj sum priobčil in ob enem povedal, s čim se njegov gospodar peča.

(Dalje prih.)

lavca. Če bi kmet v jedni kuriji lahko direktno volil, zakaj bi potem v drugi ne mogel? Tako postopanje bi torej celo priprostemu ljudstvu odprlo oči, da nekaterniki indirektno volitev le zaradi tega zagovarjajo, ker se boje, da bi se ne pokazalo pravo narodno mnenje.

Okrožno sodišče v Trutnovu. Nemci zopet nekaj moledujejo za osnovo okrožnega sodišča v Trutnovu. Stvar so sprožili v češkem deželnem zboru in tudi po drugem potu so zato že storili nekatere korake. Čehi se osnovi tega sodišča samo na sebi ne ustavljajo, temveč samo zaradi tega, ker je v zvezi z zloglasnimi punktacijami. Nemci bi radi napravili nekak nemški sodni okoliš, v katerem bi češčina ne imela pravice, Čehi pa v to nečejo privoliti, ker po njih mnenju morajo si državni in deželni uradi na Češkem poslovati v obeh deželnih jezikih. Če Nemci priznajo to načelo, pa Čehi ne bodo prav nič nasprotovali osnovi tega okrožnega sodišča. Če bodo pa Nemci vedno skušali izpodrivati češčino, se bodo Čehi vsemu upirali, kar bi na kak način podpiralo te nemške nakane.

Nemškemu državnemu zboru se je predložil nov državljanski zakonik. Dosedaj Nemčija ni imela skupnega državlanskega zakonika, veljali so zakoni posamičnih držav. Celih 25 let ni mogla Nemčija dogotoviti tega dela. Vidi se, da tudi nemški državni zbor glede velikih reform ni plodovit in je popolnoma podoben avstrijskemu državnemu zboru ali pa francoski zbornici. Pri nas se namreč kazenski zakon že desetletja mrcvari in mrcvari, a vendar se ne ve, če ga sploh sedanja generacija doživi. Gleispach je že pač obljubil predložiti dotično predlogo v bodočem zasedanju, a kdo ve, če stvar zopet kje ne obstane. Francija pa ima tudi tako zastarane zakone, da več ne ugajajo za sedanjí vek, ker zbornica čes trati s praznimi prepiri in nobena vlada tako dolgo ne ostane, da bi mogla kako reformo izvršiti. Zato so pa ljudje, ki mislijo, da za velika kodifikatorična dela ni sposoben parlamentarizem.

Volilna reforma na Koroškem. Načrt, katerega je predložil koroški deželni zbor glede premembe deželnozbornskega volilnega reda, preminja tudi razdelitev volilnih okrajev. Dosedaj so bile kmetske občine razdeljene na sedem volilnih okrajev, katerih vsaki voli po 2 poslanca. Sedaj pa hočejo razdeliti kmetske občine na 14 volilnih okrajev. Celovski „Mir“ se nadeja, da Slovenci zmagajo v treh novih okrajih po novem volilnem redu, pridobili bi torej jednega poslanca. Štiri sedeže pa pridobije nemški konservativci. Nemški liberalci okraje zaradi tega razdele, ker se ne čutijo v sedanjih okrajih več prav varne. Tako pa obdrže vsaj sedem mandatorov v kmetskih občinah, „Mir“ pa misli da tudi teh sedem mandatov liberalci niso gotovi. Če bi nemški konservativci podpirali Slovence, bi namreč ti utegnili zmagati, ne le v treh temveč v petih ali celo v šestih okrajih. Mi vendar nismo tako optimistični kakor „Mir“ in zlasti ne verjamemo, da bi nemški konservativci nas zares podpirali.

Dopisi.

Iz Litije, 20. januarja. Redka je slovesnost, katero smo tu praznovali. Gg. uradniki tukajšnjega c. kr. okrajnega sodišča priredili so slovesen večer v proslavo 40letnega delovanja gosp. Josipu Koblerja pri tukajšnjem c. kr. okrajnem sodišču. Zbrali so se vsi tukajšnji gg. uradniki in mnogo družih čestitcev slavljenčevih, da počaste g. Josipa Koblerja, obče spoštovanega posestnika in obč. svetnika v Litiji. V znamenitih govorih častitalo se je slavljenču in spoštovani njegovi obitelji in naglaševalo pomenljivost slavnosti. To pa po vsej pravici. Redek, posebno redki je pač slučaj, da deluje pomožen uradnik pri enem in istem uradu celih 40 let in to tako vestno in uzorno, kakor naš slavljenec. Posebno rezko obrisal je tukajšnji odvetnik g. dr. Julius pl. Wurzbach stališče pomožnih uradnikov in krasno očrtal 40letno, uzorno delovanje slavljenčeve in končal svoj govor s polnim upom, da bodo tudi na višjem mestu vedeli primerno oceniti in priznati delovanje slavljenčeve. Več gospodov iz Ljubljane, kateri so počastili ta večer gospoda Josipa Koblerja v rodoljubni njegovi hiši, mej njimi spoštovani g. Vašiček, operni naš pevec, povišali so celo slovesnost s krasnim petjem. V posebno radost bila so slavljenču priznanja in čestitke, katere je dobil od bivših mu predstojnikov brzojavnim in pismenim potom, priznanja, katera so tudi nas, udeležence slavnosti v srcu razveselila. Ko smo se o pozni uri poslavljali s slavljenčcem imeli smo le jedno željo, da bi se vlada vendar enkrat spomnila tudi pomožnih uradnikov in njih stališče uredila.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. januarja.

— (Občinski svet) imel bode v četrtek, 23. januarja, ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo. Dnevni red: I. Oznaniła predsedstva. II. Stavbinskega odseka poročilo: a) o pregledanem splošnem regulacijakem načrtu za Ljubljano; b) pripravi za gradnjo novega poslopja na mestu bivše meščanske bolnice. III. Šolskega odseka poročilo: a) o nasvetih c. kr. mestnega šolskega sveta glede povišanja dotacij za stvarne potrebščine, učila in knjižnico in glede dovolitve izvanredne podpore za ureditev šolskega vrta pri dvorazrednici na Barji; b) o dopisu c. kr. mestnega šolskega sveta zadeva-jočem popolnitev mesta otroške vrtarice pri I. mestnem otroškem vrtu; c) o prošnji mestnega učitelja Fr. Kokalja za nagrado za spisano strokovno kataloge. IV. Občinskega svetovalca Ivana Šubica samostalni predlog glede ustanovitve obrtne šole mehanično tehnične smeri.

— (Imenovanje) Pravni praktikant pri dež. sodišču v Ljubljani g. Vladimir Ravnihar je imenovan avskultantom na Kranjskem.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) V petek se bode zopet pela „Prodana nevesta“.

— (Slovensko gledališče.) V torek, 21. t. m. iznenadilo nas je vrlo vodstvo dramatičnega društva z izbornim užitkom. Slišali smo prvič v sezoni veliko Smetanovo opero „Prodana nevesta“. Govoriti meritorno o tem slavnem delu velikega mojstra slovanskega, bilo bi danes, ko si je njegova godba osvojila ves omikani svet, prepozno. Omejimo se toraj samo na uprizoritev na našem odru, na utis, ki ga je naredila na ljubljansko, malo razvajeno občinstvo. Želeli bi le, da so slišali to opero klevetniki našega mladega odra. Pač bi z nami strmeli, da je v tako kratki dobi tolik napredek mogoč. Kajti sinočnja „Prodana nevesta“ bila bi v čast vsaki prestolnici. Ako nam ugovarjate bile so tuje moči ki so omogočile tolik uspeh, — nič nas to ne boli. Res je, bratski češki nar od posodil nam je iz bogatega muzikalnega zaklada jeden najdivnejših biserjev, in posilci glavnih ulog — so češke umetnice, češki umetniki. Da, brez primadone gospi Ševčíkove, brez tenorja g. Purkrabeka, brez g. Vašička bila bi taka predstava nemožna. Pa tudi drugim pevkam in pevcem vsa čast. Razun male disonance v prvem dejanju, ki se je zboru pripetila, pelo se je vse tako lepo, tako dovršeno, da zaman iščemo besed, ki bi bile vredne tako divne predstave. Kar zapri smo oči, in zdelo se nam je, da se vzdignemo nad našo solzno dolino, v višave ker mineva bol in zlo! Kajti pestre slike češkega proščenja z ljubko narodno nošo motile so nas skoraj v čistem uživanju te idejalne godbe. In veselja so nam solzele oči, ko smo pomislili, da so ti sladko vabeči glasovi, podobni časih krilatih pevcev zboru v pomladnem gozdu, časih žuborenju prebujenih valov, časih slovenskih zvonov donenju — da je to delo slovanskega veleuma, da je list iz naših gora! Vodstvu dramatičnega društva, ker je izbralo ravno to delo, in ker ni štedilo v gmotnem oziru, da nam pridobi imenovane umetnike, srčna hvala! Ono je v veliki meri deležno sinoči doživele slave. Slava pa tudi našemu občinstvu, ki je od blizu in daleč prihitelo bodrit se pri slovanski godbi. Take privlačne moči že dolgo ni imela nobena opera; kajti gledališče je bilo razprodano. In to nas navdaja s ponosom, z nado v boljšo bodočnost. Čujte nas nasprotniki našega rodu! Hic Rhodus, hic salta! To je naš „strašni“ panslavizem! In občinstvo ni samo napolnilo doma naše mlade umetnosti, — pazno je sledilo točki za točko, navduševalo se je pri teh kerubskih glasovih in živahno ploskalo in klicalo našim umetnikom burni „živi!“ Posebno Marinka gospica Ševčíkova in nje čisti zvonki glas, ki se popne v nenavadne višine, ki pogodi melanholično otožnost ob preteči neznaní nezgodi isto tako genijalno, kakor razburjenost užaljene „prodane“ neveste, in nje vredni drug tenor g. Purkrabek. Njega dovršeno ljubko petje nam vsako pot sega globlje k srcu, te dve novi moči sta bili pri vseh duetih predmet živahnih ovacij, kakor še do sedaj rodsko kdo na našem odru. Pa tudi kvarteti in seksteti, h katerim so mnogo doprinesli gospici Jungmannova in Nigrinova gg. Nolli in Vašiček, so občinstvu nenavadno pri-jali. Veliki sekstet v zadnjem dejanju „Marinka, pomisli“, kjer sorodniki neveste prigovarjajo, naj se uda slasti — na strani neljubega ženina, ugajal

je posebno ter so pevci vstregli burno izraženi občni želji, da so točko ponovili. Posebne zasluge pridobil si je g. Vašiček, kat mešetar Kecal, ne samo z dovršenim petjem, nego tudi z umerjeno svojo komiko. Drugi zastopnik veseliga elementa g. Podgrajski je kot Vašek igral jako dobro. Ako še omenimo gospice Polakov e — Esmeralde in vrlih zborov, podali smo, kakor mislimo, vsem vdeležencem delček obilo zaslužene hvale. Dal Bog, da „Prodana nevesta“ ne izgine za predolgo časa iz repertoarja, ter da prihodnjič privabi vsaj dva posebna vlaka slovenska v naša duševno sredotočje, v Ljubljano.

— (Maškarada „Sokolova.“) Vabila za to priljubljeno narodno veselico se že tiskajo in se prično razpošiljati koncem tega tedna. Na tem mestu še jedenkrat opozarjamo slavno občinstvo, naj se dotičnik, ki ne bi prejel vabila, pa bi želel priti na maškarado, obrne do odbora „Sokolovega“, ki bode njegovi želji prav rad ustregel. Ob enem pa se oznanja s tem, da je odbor sklenil izvan Ljubljane razpošiljati vabila pred vsem na razne čitalnice, bralna in gasilska društva itd., kojih vsi člani so tem načinom vabljeni. Prosimo torej, da se „Sokolovemu“ odboru prijavijo potem imena tistih društvenikov, ki želijo posejiti maškarado in odbor bode takoj z vabili postregel. Toliko zaradi ložjega in zanesljivejšega poslovanja pri razposlatvi vabil.

— (Ljubljanska čitalnica.) Jutri, v četrtek dne 23. prosinca je ob osmi uri zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“ druga poskušnja za plesa „Beseda“ in „Kolo“. Čestite dame in gospodje iz društvenih krogov, ki se v omenjenih plesih hoté vežbati, so uljudno vabljeni in naproseni, da se poskušnje mnogobrojno udeležé.

— (Pokopali) so včeraj gospo Celestino Ekel rojeno pl. Stransky, vdovo c. kr. vladnega svetnika. N. v. m. p.!

— (Pri tukajšnjem del. okrajnem sodišču) nastanejo od 1. marcija t. l. naprej, ko bode uveden nedeljski počitek, nekatere premembe. Komisijiski dnevi ne bodo več ob ponedeljkih, nego ob četrkih. Zategadelj se bodo bagatelne obravnave vpisovale odslej na srede. Sumarne obravnave se bodo vršile ob torkih in petkih, kakor dosedaj. Za zaslišavanje v izvenprepirnih rečeh pa so določeni ponedeljki.

— (Jour-fixe) bode jutri, v četrtek ob 8. uri zvečer v „Narodnem domu“.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Teden izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 12. do 18. januarja kaže, da je bilo novorojencev 8 (= 12‰), umrlih 17 (= 27.56‰), mej njimi so umrli za ošpicami 4, za vratico (davič) 2, za jetiko 1, za vnetjem soplilnih organov 3, vsled starostne oslabelosti 4, za različnimi boleznimi 4. Mej njimi so bili tujei 3 (= 17.7‰), iz zavodov 3 (= 17.7‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za ošpicami 6, za škrlatnico 2, za vratico 4 osebe.

— (Domači plesni venček) bode jutri dne 23. t. m. v prostorih restavracije hotela „Lloyd“. Svirala bode vojaška godba.

— (Mušice) Škofijstvo je začelo razdeljevati darove, nabrane za oškodovance po potresu. Včeraj je neki berač dobil 10 kr.

— (Iz okolice ljubljanske.) „Slovenec“ je v številki z dne 15. t. m. v uvodnem članku na široko usta odprl oznanjuoč vsemu svetu, da neki glavni agitator njemu nasprotne stranke razširja med barjane protestantske spise. Po njegovi stari navadi pomobil je svoje lažnjivo pero v kalno lužo in metal blato v nepriljubljenega mu človeka, češ, nekoliko bo gnjusobe že na njem ostalo, to je pa velike vrednosti, da nasprotno stranko pri ljudstvu ob veljavo spravim, ako ji predbacivam, da ima krivoverne agitatorje, da je tedaj tudi narodna stranka nekako krivoverstvu udana. Ker okoličanom ni znano, kdo da je glavni agitator liberalne stranke, naj torej obelodani „Slovenec“, kdo da je taist razširjevalec krivoverskih spisov, ter naj navede one osebe, katerim je take spise delil, če ne, je „Slovenec“ — lažnjiv obrekovalc.

Barjan.

— (Poroka.) Gospod Viktor Omersa v Kranju se je poročil z gospo. Ano Kokalj. Čestitamo!

— (Na korist „Učiteljskega konvikta“) prirede prijatelji šole v nedeljo, dne 26. januarja t. l. v prostorih gosp. P. S. Turka v Dragi veselico s petjem, tombolo in prosto zabavo. Mej posameznimi točkami bodo svirali tamburaši iz Čabra. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Vstopnina za osebo 10 kr. Glede na blagi namen se preplačila hvaležno sprejemajo.

— (Tužna nam majka!) Na dopis pod tem naslovom nam piše g. V. Lejat, učitelj v Jezerskem: Kritika o našem županu in deželnemu poslancu gospodu Franju Muri se mi zdi pretirana. Naš deželni predsednik, Njih ekselencja Schmied-Zabierow se je pri nas do zdaj še pri vsaki priliki skazal dobrohotnega. Naša slovenska šola nas ni stala skoraj nobene težave; mej tem ko drugod kričijo, zraven pa le malo dosežejo. Cesta iz Spodnjega Jezera na Zgornji se bo že letos pričela predelovati. Zagotovljeni smo tudi, da se bo cesta čez Jezerski vrh v kratkem popolnoma preuredila. Kakor smo že dobili migljaj z Dunaja, se bo delalo na vse kriplje, da se bo tudi železnica potegnila čez Kapljo skozi Jezerski vrh do Kranja; kar se še lahko zgodi, dokler ni železnice v Rožno dolino in onkraj Karavank do Tržiča. Mi imamo takemu gosposu, ki se tako izdatno za našo oddaljeno gorsko dolino poteguje, le hvaležni biti. — Kar se tiče občinskega uradovanja je taisto tukaj slovensko, samo korespondenca na koroško stran je nemška, to pa zato, ker se tiskovine (formulari) od okraj. glavarstva le nemški dobivajo.

— (Slovenska šola v Gorici.) Po petletni borbi se je dne 20. t. m. otvorila slovenska mestna šola v podturški vojašnici. Prvi dan je došla jedna sama deklica, a še ta vsa objokana, ker jo je oče siloma tje kaj privlekel. Vsi drugi stariši so ostali pri svojem protestu, vsi drugi otroci so došli kakor navadno v „Slogino“ šolo. To je bila dostojna demonstracija, odločnost in neomahljivost goriških roditeljev mora vsakemu imponirati, tembolj, ker je mej njimi bore malo takih, ki so popolnoma neodvisni. Slovenski voditelji so naprosili zdravnika dr. Rojca, naj kot strokovnjak pregleda Catinelliho vojašnico. Dr. Rojce je izdal sledečo spričevalo: „Naprošen od slovenskih starišev, ki imajo otroke godue za obiskovanje ljudske mestne šole, pregledoval sem podpisane Catinelliho vojašnico v Podturnu, namenjeno sedaj za šolsko poslopje. Ob tej priliki našel sem sledeče: Hišo neposredno obkrožujejo od jedne strani zaporedoma stranišča, kurniki in odprta gnojšča sosednih kmetov; od nasprotne strani pa odprt smrdljiv odtok gnojšč in uličnega kanala. Voda v odprtem kanalu je gnojnica, ki zaostaja in vedno močno smrdi. Šolska stranišča so v sredi poslopja in tako urejena, da bodo vedno kužila zrak v cellem poslopju. Vse novozidane stene rečenega poslopja so še popolnoma vlažne in bodo — ako se okna zapro, še bolj pa, če se zakurijo peči — nezdrav sopar izparovale. Radi nezdrave lege, radi vedno okuženega zraka v najbližji okolici in v poslopju samem, bo to poslopje za šolo vedno nesposobno; dokler se pa zidovi ne posušijo, je že po postavi prepovedano prebivanje v takem poslopju tudi odraslim ljudem, — tembolj je pa nevarno za nežne otroke, ker je nevarnost velika, da dobé difteritis in druge nalezljive bolezni radi okužene okolice, ali pa davico in druge bolezni radi vlage zidov in radi ukuženega zraka v šoli vsled slabe lege šolskih stranišč.“ — Na podlagi tega strokovnjakega spričevala je šla nova pritožba na deželni šolski svet.

— (Odvetnik dr. Morpurgo) jeden najstrastnejših goriških irendentovcev je v neki civilni pravdi po krivem prisegel. Sam predsednik okr. sodišča je prigovarjal tistemu, ki je Morpurgo ovadil, naj prekliče svojo ovadbo. Te dni je sodišče oprostilo Morpurgo, češ, da se ni moglo prepričati, da je Morpurgo vedoma po krivem prisegel. Stvar se mora vsekako v drž. zboru spraviti novič na razgovor.

— (Pristransko poročanje korespondenčnega birô) O znanem škandalu v tržaškem deželnem zboru je poročal korespondenčni birô, da deželni glavar ni pustil razpravljati o Spadonijevem predlogu ker stvar ne spada v kompetenco deželnega zbora. Tako je hotel korespondenčni birô oprati deželnega glavarja. V resnici se pa o tej stvari ni razpravljalo, ker seja slučajno ni bila sklepna. Deželni glavar je poslal celo tajnika gledat na hodnike, če je dobili zadostno število poslancev, a jih ni bilo moč vkupke zbobati.

— (Pangermanska demonstracija v Gradci) Graški nemški nacionalci na čelu jim poslanca Koschinegg in Hofmann-Wellenhof so priredili shod v proslavo petindvajsetletne ustanovitve nemškega cesarstva. Slavnostni govor je govoril razpiti bivši profesor Avrelj Polzer ter stramotil našo državo tako, da je navzoči vladni zastopnik razpustil zborovanje. Govor Polzerjev je bil očitno veleizdajsk, pa v zvezi temu mislijo nemški nacionalci zaradi razpusta tega shoda vlado interpelirati.

— (Napad na sekijskega načelnika.) Lektor nemškega jezika zagrebškega vseučilišča Quiquerez je že dva meseca zaradi neke stvari v disciplinarni preiskavi in od službe odpuščen. V soboto je lektor prišel v pisarno učnega sekijskega načelnika Kršnjavija in zahteval, da se preiskava proti njemu ustavi, ker je nedolžen. Kršnjavi pa o tem ni hotel ničesar slišati. Quiquerez pa ne bode len, pobere zaporedoma dva tinitnika in ju zavže načelniku hrvatskega šolstva v glavo. Kršnjavi je na glavi poškodovan, pa ne nevarno. Napadovalec so prijele osebe, ki so iz bližnje sobe Kršnjaviju prihiteli na pomoč in izročile policiji. Preiskava se je zaradi tega že začela, a Quiquerez najbrž ne pride pred sodišče, kajti Kršnjaviju bi to menda ne bilo ljubo, pa tudi nekaterim drugim gospodom ne. Zaradi tega pa že vladni listi pišejo,

da Quiquerez ni prav pri zdravi pameti. Spravili ga bodo torej v kako blaznico.

* (Artonovi dokumenti.) Sedaj se zopet govori, da je policija v neki vasi poleg Kološa na Ogerskem iztaknila kovčeg, v katerem so Artonovi papirji. Kovčeg se je pripeljal v Budimpešto. Kdo ve, če ni zopet vse le kak humbug.

* (Obsojen duhovnik.) Deželno sodišče v Zadru je te dni obsodilo upokojenega duhovnika Simona Gullama na 120 gld. globe, eventualno dva meseca zapora, ker je o nekih jako poštenih in obče čislanih dekletih pisaril anonimna pisma, polnih najnesramnejših izrazov in dolžitev. Vrli mož se je s temi pismi maščeval, ker je jedno prizadetih deklet odbilo njegove ljubavne pogodbe. Prvo sodišče je bilo Gullama obsodilo na 180 gld. globe, drugo sodišče pa je globo znižalo, in sicer iz ozirov na slabo materijelno stanje obsojenčeve.

* (Nežen ljubimec.) Tovarniška delavka Šafarik na Dunaju je svojemu ljubimcu strugarskemu pomočniku Hollergschwanderju pisala, naj je več ne zalezuje, češ, da ga ona več ne mara. Hollergschwander je včeraj obiskal svojo ljubimko in ji najprej iz lepa prigovarjal, naj ga ne zapusti, a ko ni nič opravil, je vzel nož in nesrečno dekle trikrat zabodel, da je ranjena na smrt obležala. Ko je Hollergschwander prišel ves okrvavljen na cesto, so ga koj prijeli.

* (Drzni razbojniki.) V Losnovici blizu Ljubline na Ruskem je 40 mož brojčča četa razbojnikov napadla hišo imovitega žida Feldmana. Ker jim ta ni dal denarja, so razbojniki njega in njegovega zeta ustrelili, potem pa začeli hišo pleniti. Redarji in drugi ljudje so prihiteli na pomoč, a razbojniki se niso udali. Ko so prišli vojaki, nastal je krvav boj, vojaki so ujeli šest razbojnikov, drugi pa so utekli.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala:

Za društvo „Radogoj“: G. Ivan Gruden, na Jeličnem vrhu pri Liriji 46 kron 4 vin. „kot hranilnična nagrada“.

Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Jos. Sattler, župnik na Črnigori pri Ptui 2 kroni, katere so darovali tamošnji Mohorjani. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Bizojavke.

Poreč 22. januarja. V včerajšnji seji je dr. Laginja predlagal, naj zahteva dež. odbor od vlade nove organizacije mestnih občin in sicer v tem zmislu, da bi se ustvarile narodno jednotne občine. Dež. glavar ni hotel vzprejeti predloga, češ, da ni spisan v razpravnem jeziku dež. zbora.

Dunaj 22. januarja. Korespondenčni urad javlja, da je cesar na včerajšnjem plesu šolske družbe uradniških hčera rekel sekijskemu načelniku Witteku: Veseli me, da sem mogel z obiskom tega plesa pokazati uradnikom svojo naklonjenost. Uverjen sem, da se bo uradništvo ne samo z marljivostjo in zvestobo v službi, nego tudi s svojim političnim vedenjem izkazalo tega vredno.

Dunaj 22. januarja. V današnji seji deželnega zbora so se primerili veliki škandali. Steiner je očital sekijskemu načelniku Witteku, da je listom vedoma poročal neresnico glede cesarjevih besed na plesu šolske družbe uradniških hčera in vprašal namestnika Kielmansegga, ostan-li Wittek potem še v službi? Namestnik Kielmansegg je protestiral proti temu, da se cesarjeva oseba vpleta v debato, čemur so protisemitje burno ugovarjali. Lueger je rekel: Obdolžim Badenija in Kielmansegga, da hočeta iz cesarja narediti agitatorja svoje stranke. Sledili so nepopisno burni prizori. Pachter je upil: Vlada nima nič časti, Badeni je veleizdajalec. Dež. maršal je poklical Pachterja k redu, na kar je ta zaklical: Dajte mi besedo in jaz Vam dokazem, da je Badeni veleizdajalec.

Dunaj 22. januarja. Kandidat za mesto češkega namestnika grof Coudenhove je došel sem.

Praga 22. januarja. Odsek, kateremu so se izročili predlogi glede kurijatnih volitev, je imel sinoči sejo. V odsotnosti namestnika Thuna je vladni zastopnik Korb izjavil, da se bo vlada glede predlogov odločila, kadar spozna, kako stališče zavzame stranke, sicer pa bode vlada podpirala vse, kar zamore odstraniti nasprotna. V imeni veleposestnikov se je izrekel grof Palfy za predlog, dr. Vašaty je govoril proti predlogu.

Avstrijska specialiteta. Na želodcu bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Mell-ovga Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (1756—1)

Umrli so v Ljubljani:

17. januarja: Angela Žnidar, zasebna uradnica hči, 7 mesecev, Marije Terezije cesta št. 6, ošpice.
19. januarja: Marija Selan, delavčeva hči, 4 leta, Karolinska zemlja št. 21, Laryngitis croup. — Mirko Borštnik, dijak, 14 let, Kurja vas št. 4, tuberkuloza. — Celestina Ekel, vladnega svetnika vdova 62 let, Gledališke ulice št. 4, pljučnica.
20. januarja: Kristina Kušter, delavčeva hči, 13 mesecev, Florijanske ulice št. 32, Bronchitis.
21. januarja: Ivan Jerina, posestnikov sin, 4 leta, Karlovska cesta št. 13, davica. — Karol Mayer, mizarjev sin, 4 leta, Dunajska cesta št. 10, Meningitis.
V hiralnici:
15. januarja: Marija Dimnik, gostija, 73 let, ostarelost.
19. januarja: Ursula Šimnovec, gostija 69 let, pljučni emulsiem.
20. januarja: Liza Širnik, gostija, 75 let, ostarelost.
V otroški bolnici:
18. januarja: Julijana Markel, stražnikova hči, 2 leti, jetika.

Meteorologično poročilo.

Januarja	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
21.	9. zvečer	747.7	— 3.7	sl. vzhod	jasno	0.0
22.	7. jutraj	746.2	— 3.5	sr. jvzh.	oblačno	
	2. popol.	745.0	— 3.0	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura —2.8°, za 0.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 22. januarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	"	85	"
Avstrijska zlata renta	122	"	60	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	50	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	60	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1010	"	—	"
Kreditne delnice	361	"	—	"
London vista	121	"	40	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	40	"
20 mark	11	"	87	"
20 frankov	9	"	63	"
Italijanski bankovci	44	"	15	"
C. kr. cekini	5	"	71	"

Dné 21. januarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	—	"
Ljubljanske srečke	23	"	50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	165	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	478	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	29	"

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja mej boleznijo in ob smrti naše preljubljene, nepozabne matere, gospé

Celestine Ekel roj. pl. Stransky

vdove c. kr. vladnega svetnika

za mnoge lepe vence, kakor tudi za obilo spremstvo pri pogrebu zahvaljujemo se presrečno vsem ljubim, visokočastitim prijateljem, znancem in sorodnikom od blizu in daleč, ker nam je nemogoče se vsakemu posebej zahvaliti.

(1821)

Žalujoči otroci.

Učenca

kateri je dovršil saj prvi ali drugi razred srednjih šol ter ima veselje do trgovine in je iz dobre hiše, **vzprejme takoj v specerijsko trgovino Ivan Jebračin v Ljubljani.** (1773—3)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopni omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 13. uri 55 min. po mestni osebni vlak v Trbiš, Pontabla, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Seilthal v Anstetten, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hab, Karlova varo, Francovih varo, Prago, Lipeko, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hab, Francovih varo, Karlova varo, Prago, Lipeko, Dunaj via Anstetten.
Ob 7. uri 10 min. ghitraj osebni vlak v Trbiš, Pontabla, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Seilthal v Solnograd, Dunaj via Anstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabla, Beljak, Celovec, Ljubno, Seilthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Seilthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Ouh, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hab, Francovih varo, Karlova varo, Prago, Lipeko, Dunaj via Anstetten.
Ob 7. uri 30 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Nastop tega ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 35 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. ghitraj osebni vlak s Dunaja via Anstetten, Lipeka, Prago, Francovih varo, Karlovih varo, Heba, Marijinih varo, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Anstetten, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
Ob 8. uri 15 min. ghitraj osebni vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Anstetten, Lipeka, Prago, Francovih varo, Karlovih varo, Heba, Marijinih varo, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genova, Ouh, Bregenz, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiš.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Seilthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiš.
Ob 9. uri 35 min. večer osebni vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Anstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. ghitraj v Kamnik.
Ob 9. uri 55 min. popoldne v " "
Ob 6. uri 50 min. večer v " "
Prihod v Ljubljano (drž. kol.)
Ob 6. uri 55 min. ghitraj iz Kamnika
Ob 11. uri 15 min. popoldne " "
Ob 6. uri 30 min. večer " "

(1705—17)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1504—19)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

V četrtek dné 23. t. m.

bode (1815)

v prostorih restavracije
hôtela „Lloyd“

vsako leto zelo priljubljen

domači plesni venček

z vojaško godbo.

Vstopnina 30 kr. za osobo.

K temu venčku vabijo se najuljudneje vsi p. n. gostje, prijatelji, znanci in vsi sodrugi.

Odličnim spoštovanjem

Karol in Josipina Počivalnik.

Prešeren — Pesmi, nov natja, eleg. vezano gld. 1.—, po pošti gld. 1.10.
Cimperman — Pesmi, broš. gld. —.90, eleg. vezano gld. 1.70, po pošti gld. 1.80.
Bizet — Carmen, velika opera, izveček za klavir, gld. 6.—, potpourri I. in II. a gld. 1.50.
Mrak — Jedna najlepših slovenskih arij za klavir, 30 kr.
Sokolska koračnica za klavir, 30 kr.
Sokolska koračnica za cello, 40 kr.
Narodni koledar za 1896. leto, broš. 60 kr., vezan gld. 1.—, po pošti 10 kr. več. (1785—3)
J. Giontini, knjigar v Ljubljani.

Gospodičina

slovenskega, nemškega ter hrvaškega jezika zmožna, želi vstopiti v kake prodajalnico kot začelnica. Gre tudi na deželo. Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (1769—3)

Deček za mesarski obrt

kateri je lepega vedenja in je ljudsko šolo dovršil, **vzprejme se takoj pri** (1793—3)

Jožefu Windischer-ju

mesarju v Kandiži pri Novem mestu.

Prodá se hiša

s 10 orali zemljišča in dobro obiskovano restavracijo. Omenjena hiša je 1/4 ure oddaljena od Ljubljane in se radi rodbinskih razmer zelo ceno prodá. — Drugo poizvó se v posredovalnem zavodu A. Kališ-a na Preširnovem trgu v Ljubljani. (1795—2)

Poštna in brzojavna odpraviteljica

vzprejme se s 1. februarjem v službo.

Ponudbe blagovolé naj se poslati na c. kr. poštni urad v Mokronog. (1816—1)

Pes

črn, velike rasti, 1 1/2 leta star, dober za stražo, **se prodá.**

Več se izve pod naslovom: **F. B. h. št. 26 v Kranju.** (1818—1)

Najlepše golobe za rejo

prodaja po prav nizki ceni podpisani: Tako imenovane „bobnarje“ s črno kapuco, belo avbico in kosmatimi belimi nogami in belim repom po 6 gld. par; rudeče z rudečo kapuco, avbico in rep kakor prvi, 4 mesece stare po 4 gld. par; par starih s parom mladih golobov (vrani), rudeči s čisto belimi perutnicami in čisto belim ovratnikom (prav pravi načrt) za 8 gld. (1820)

Jožef Bevcich v Devinu, Primorsko.

Doktorja Otona pl. Trnkoczy-ja

Malaga

s china in železom.

(Malaga 225 gr., Chori Chin. 7 gr., Tinet. Malat. ferri 25 gr.)

Skušeno že 20 let pri krvi revnih, slabotnih, bledih, medlih odraslih in otrokih, kot lahko prebavljiv china-železo-preparat.

Dobiva se (1702—2)

v lekarni Trnkoczy-jevi
poleg mestne hiše v Ljubljani.
1 stekleničica 75 kr.

Najmodernejše toalete!

Najnižje cene!

Dunajska krojačica

Marija Baumgartner (1799—2)

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti št. 1.

Išče se tajnik

za občino Velenje, eventualno okrajni zastop, z letno plačo 500 gld., in sicer od občine 150 gld., od okraja 350 gld., s sedežem v Velenju.

Prosilci morajo biti zmožni popolnoma slovenskega in nemškega jezika in govoru in pisavi. Dokazati morajo, da so že več let kot taki službovali.

Posebno se bode oziralo na prosilce, kateri so v računstvu dobro izurjeni in dotičnih postav zmožni.

Prošnje se imajo vložiti na občino Velenje do 10. februarja t. l.

(1805—2)

Župan: Ježovnik,

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

!! Plinova žarna luč!!

Usojam se p. n. plinovim trošilcem naznanjati, da sem prevzel **jedino prodajo**

plinove žarne luči

spediterskega društva Löwinger in dr. v Trstu.

Nadalje sem prevzel v samoprodajo

svetilnice, ki same proizvajajo plin za žarno luč.

Z žarno lučjo, katero jaz prodajam, se znatno plina prihrani in doseže se skoro dvojna svetloba, kakor z Auerjevimi svetilnicami, in je znatno ceneja, kar daje upanje, da bodo sledila mnogobrojna naročila.

Z velespoštovanjem

(1461—17)

Andrej Druškovič
Ljubljana, Glavni trg št. 10.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.